

VALTIOVARAINVALIOKUNNAN MIETINTÖ 33/2001 vp

Hallituksen esitys laeiksi arvonlisäveron palautusten takaisinperinnästä kunnilta annetun lain kumoamisesta sekä arvonlisäverolain, verontilityslain ja tuloverolain 124 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 2 päivänä lokakuuta 2001 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi arvonlisäveron palautusten takaisinperinnästä kunnilta annetun lain kumoamisesta sekä arvonlisäverolain, verontilityslain ja tuloverolain 124 §:n muuttamisesta (HE 130/2001 vp).

Laki-aloitteet

Valiokunta on käsitellyt esityksen yhteydessä seuraavat lakialoitteet:

- LA 177/1999 vp — Pertti Hemmilä /kok:
Laki arvonlisäverolain 130 §:n kumoamisesta ja laki arvonlisäveron palautusten takaisinperinnästä kunnilta annetun lain kumoamisesta (läh. 10.12.1999)
- LA 191/1999 vp — Marjaana Koskinen /sd ym.:
Laki arvonlisäveron palautusten takaisinperinnästä kunnilta annetun lain kumoamisesta sekä laki arvonlisäverolain muuttamisesta ja laki kuntalain muuttamisesta (läh. 17.2.2000)

Lausunnot

Eduskunnan päätöksen mukaisesti hallintovaliokunta on antanut asiasta lausunnon (HaVL 21/2001 vp), joka on tämän mietinnön liitteenä.

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- vanhempi finanssisihteeri Merja Taipalus ja lainsäädäntöneuvos Tommi Parkkola, valtiovarainministeriö
- neuvotteleva virkamies Markku Nissinen, sisäasiainministeriö
- ylitarkastaja Paula Javanainen-Lehto ja ylitarkastaja Ilkka Karjalainen, Verohallitus
- tutkimuspäällikkö Juhani Pennanen, Kilpailuvirasto
- taloussuunnittelupäällikkö Jouko Ahtola, Kirkkohallitus
- elinkeinopoliittinen asiamies Helena Pollari, Palvelutyönantajat
- yksikön päällikkö Martti Kallio, Suomen Kuntaliitto
- puheenjohtaja Kaj Lybeck ja puheenjohtaja Aino Penttilä, TePa ry.

Valtiovarainministeriö on antanut lisäksi asiasta lausuntonsa.

HALLITUKSEN ESITYS JA LAKIALOITTEET

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan kumottavaksi arvonlisäveron palautusten takaisinperinnästä kunnilta annettu laki sekä muutettavaksi verontilityslakia, tuloverolakia ja arvonlisäverolakia.

Kuntien hankintoihin liittyvien arvonlisäveronpalautusten takaisinperintä uudistettaisiin luopumalla erillisestä takaisinperintäjärjestelmästä. Valtion ja kuntien välinen kustannusten jako pyrittäisiin kuitenkin säilyttämään muuttumattomana. Takaisinperinnästä luopumisen aiheuttama valtion tulonmenetyt otettaisiin huomioon muissa valtion ja kuntien välisissä rahavirroissa siten, että kuntien yhteisöveron jako-osuutta alennettaisiin ja valtionosuuksien perusteena olevista kustannuspohjista vähennettäisiin arvonlisäveron osuus.

Verontilityslakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että takaisinperintäjärjestelmästä luopumisesta johtuen sekä valtion ja kuntien rahoitus-suhteiden muutokseen liittyen kuntien jako-osuutta yhteisöveron tuotosta alennettaisiin ja valtion osuutta korotettaisiin vastaavasti. Lisäksi seurakuntien jako-osuutta ehdotetaan korotettavaksi ja valtion osuutta alennettavaksi. Verontilityslakia ehdotetaan muutettavaksi myös siten, että yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuudet vahvistettaisiin kerralla lopulliseksi. Laskentaperusteena käytettäisiin kahden viimeksi valmistuneen verotuksen tietoja. Verontilityslain mukaista vuosia 1999—2001 koskevaa siirtymäaikaa jatkettaisiin kahdella vuodella ja siihen tehtäisiin rahamääriä koskevat tarkistukset sekä jako-osuuksien oikaisuja koskevat säännökset.

Tuloverolakiin ja verontilityslakiin ehdotetaan tehtäväksi yhteisöveron jako-osuusmuutoksia vastaavat muutokset.

Lisäksi arvonlisäverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kunnille ja kuntayhtymille myönnettäisiin palautus verottomista terveyden- ja sairaanhoitoon sekä sosiaalihuoltoon liittyvistä hankinnoista. Palautuksen suuruus olisi 5 prosenttia hankintahinnasta, ja se vastaisi yksityiseltä sektorilta ostettujen palvelujen hintaan keskimäärin sisältyvää piilevää arvonlisäverokustannusta.

Esitys liittyy samassa yhteydessä annettaviin esityksiin, joiden tarkoituksena on vakauttaa kuntataloutta. Esitys liittyy lisäksi valtion vuoden 2002 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2002 alusta.

Lakialoitteet

LA 177/1999 vp. Lakialoitteessa ehdotetaan kumottavaksi arvonlisäverolain 130 § sekä arvonlisäveron palautusten takaisinperinnästä kunnilta annettu laki ja näin luovuttavaksi kokonaan arvonlisäveron palautus- ja takaisinperintäjärjestelmästä.

LA 191/1999 vp. Lakialoitteessa ehdotetaan niin ikään luovuttavaksi arvonlisäveron palautus- ja takaisinperintäjärjestelmästä. Aloitteessa ehdotetaan lisäksi arvonlisäverolain 26 §:ään lisättäväksi uusi 2 ja 3 momentti, joissa kuntien oman käytön verotuksesta säädettäisiin vastaavalla tavalla kuin valtion osalta on säädetty. Lisäksi ehdotetaan kuntalain 65 §:ään lisättäväksi uusi 5 momentti, jonka mukaan kunnan talousarvion määrärahat budjetoidaan ilman arvonlisäveron osuutta.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä

syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksen-

mukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä muuttamattomana.

Hallituksen esitys liittyy laajaan kuntataloutta vakauttavaan lainsäädäntökokonaisuuteen, jonka arvioidaan vahvistavan kuntien rahoitusasemaa vuonna 2002 yhteensä noin 249 miljoonaa euroa. Valiokunnan mielestä esitys on nähtävä osana tätä kokonaisuutta, joka on muilta osin käsiteltävänä eduskunnan muissa valiokunnissa. Valiokunta pitää tärkeänä, että esityksen vaikutuksia kuntien ja kuntayhtymien valtionosuuksiin ja EU-tukien määräytymisperusteisiin seurataan.

Hallituksen esitykseen sisältyvät keskeisimmät ehdotukset, (1) kuntien hankintoihin liittyvästä arvonlisäveropalautusten takaisinperinnästä luopuminen, (2) kuntien yhteisöverosuuksien alentaminen sekä (3) yhteisöjen jako-osuuksien vahvistaminen kerralla lopullisiksi, ovat perusteltuja paitsi kuntataloutta yleisesti vakauttavina, myös yksittäisten kuntien aseman parantamiseksi ja kuntien välisen taloudellisen eriytymisen ehkäisemiseksi. Esitykseen lisäksi sisältyvä (4) laskennallinen palautus niille kuntien ja kuntayhtymien verottomille hankinnoille, jotka liittyvät terveydenhuoltoon tai sosiaalihuoltoon, on omiaan lieventämään kuntien verotomiin hankintoihin liittyvää neutraalisuusongelmaa.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. Erillisestä takaisinperintäjärjestelmästä luopuminen

Hallituksen esityksessä ei ehdoteta muutoksia kuntien arvonlisäverollisia hankintoja koskevaan palautusjärjestelmään. Ainoastaan siihen liittyvästä takaisinperintäjärjestelmästä ehdotetaan luovuttavaksi. Kunnat olisivat siten edelleen oikeutettuja arvonlisäveron palautuksiin suorittamiensa verollisten hankintojen perusteella.

Hallituksen esitys perustuu Kuntien hankintojen arvonlisävero -työryhmän (VM:n työryhmämuistioita 2/2001) ehdotukseen. Työryhmä, jo-

hon kuului edustus myös Suomen Kuntaliitosta, oli mietinnössään yksimielinen.

Työryhmä piti nykyisen palautus- ja takaisinperintäjärjestelmän suurimpana ongelmana sitä, että yksittäisen kunnan saamat palautukset ja kunnalta takaisinperittävät määrät poikkeavat toisistaan huomattavasti. Tämä kohtaanto-ongelma johtuu mm. kuntien erilaisista investointitarpeista ja -mahdollisuuksista, palvelujen organisoimistavoista eri kunnissa ja siitä, etteivät kuntayhtymät ole takaisinperinnän piirissä, vaikka niillä on oikeus arvonlisäveron palautuksiin kuntien tavoin.

Työryhmä piti parhaana ratkaisuna kuntakohtaiselle kohtaanto-ongelmalle luopumista erillisestä takaisinperintäjärjestelmästä. Se katsoi myös, että palautusjärjestelmä on nykyisessä tilanteessa toimivin vaihtoehto hankintaneutraalisuuden toteuttamiseksi kuntasektorin itse tuottamien ja ulkopuolisilta ostamien palveluiden välillä.

Työryhmä tutki myös erinäisiä vaihtoehtoisia tapoja hankintaneutraalisuuden ratkaisemiseksi, mm. menettelyä, jossa kuntien tehtäväkohtaiset määrärahat otettaisiin talousarvioon arvonlisäverotomina. Työryhmän käsityksen mukaan malli ei kuitenkaan turvaisi hankintaneutraalisuutta riittävällä tavalla.

Valiokunta katsoo saamansa selvityksen perusteella, että hallituksen esitykseen sisältyvä ehdotus erillisestä takaisinperintäjärjestelmästä luopumiseksi on perusteltu ja kannatettava toimenpide, joka poistaa järjestelmään kuntien kannalta liittyvän pahimman ongelman. Koska arvonlisäverotus perustuu mahdollisimman suureen neutraliteettiin eri toimijoiden kesken, valiokunta katsoo, ettei vallitsevasta palautusjärjestelmästä ole perusteltua luopua lakialoitteissa ehdotetuin tavoin.

2. Yhteisöveron jako-osuuksien muutokset

Hallituksen esitys sisältää ehdotukset yhteisöveron jako-osuuksiksi verovuodelle 2002. Kuntien yhteisöveron jako-osuutta esitetään alennettavaksi 37,25 prosentista 12,03 prosenttiyksiköllä ja lisäksi pysyvästi 1,13 prosenttiyksiköllä ta-

kaisinperinnästä luopumisen aiheuttaman tulomenetyksen kompensoimiseksi valtiolle. Kuntien jako-osuus on siis esityksen mukaan 24,09 prosenttia yhteisöveron tuotosta verovuonna 2002. Verovuodesta 2003 sovellettavista jako-osuuksista säädettäisiin erikseen myöhemmin.

Esityksen tarkoituksena on siis kompensoida takaisinperintäjärjestelmästä luopumisen vaikutukset kuntien ja valtion välisessä kustannustensaajissa. Samalla kuntien riippuvuus suhdanneherkistä yhteisöverotuloista vähenisi. Esitys perustuu myös Kuntien hankintojen arvonlisäverotyöryhmän mietintöön.

Valiokunnan kuulema kuntataho on vastustanut 1,13 prosenttiyksikön lisäystä ja sen säätämistä pysyväksi. Suomen Kuntaliiton mielestä on myös tärkeää määritellä jo nyt lähtökohtaisesti eri veronsaajien jako-osuudet verovuoden 2002 jälkeenkin. Muussa tapauksessa kuntien veronsaajaoikeuden määrittämisen perusteet jäävät täysin ilmaan.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettavaksi veronsaajaryhmien jako-osuuksia sääntelevää verontilityslain 12 §:n 1 momenttia sellaisena kuin se on pysyvässä muodossaan laissa 1342/1999. (Tätä pysyvää säännöstä on muutettu väliaikaisesti verovuoden 2000 osalta lailla 1344/1999.) Verontilityslain 12 §:n 5 momentin mukaan 1 momentista poiketen asianomainen ministeriö vahvistaa vuosittain verovuosina 2001—2003 sovellettavat veronsaajaryhmien jako-osuudet. Valtiovarainministeriö onkin määrännyt verovuodelta 2001 vahvistettavat jako-osuudet asetuksellaan 18/2000. Verontilityslain 12 §:n 4 momentin mukaan verovuodesta 2004 lähtien sovelletaan puolestaan verovuodelle 2003 vahvistettuja jako-osuuksia.

Valiokunta toteaa, ettei hallituksen esitykseen sisälly sellaista säännösmuutosta, joka koskisi yhteisöveron jako-osuuksia verovuoden 2002 jälkeen. Vaikka hallituksen esityksen perusteluissa onkin mainittu, että 1,13 prosenttiyksikön ns. lisäleikkaus on tarkoitettu pysyväksi, tämä ei näy säädöstasolla. Myöskään voimassa oleva verontilityslaki ei sisällä säännöksiä, jotka sellaisenaan toteuttaisivat hallituksen esityksessä tarkoitetun pysyvän muutoksen. Valiokun-

nan käsityksen mukaan nyt esitetyt muutokset muuttaisivat siten veronsaajien jako-osuuksia säädöstasolla vain verovuoden 2002 osalta. Verovuoden 2003 osuuksien jaosta päättää edellä kerrotuin tavoin valtiovarainministeriö, ja verovuodesta 2004 lähtien sovelletaan siis verovuodelle 2003 vahvistettuja jako-osuuksia.

Valtiovarainministeriö voi ottaa huomioon 1,13 prosenttiyksikön lisäleikkauksen vahvistaessaan verovuoden 2003 jako-osuuksia, jolloin lisäleikkaus siirtyisi edellä kuvatuin tavoin myös seuraavien verovuosien jakoperusteisiin. Siitä tulisi tällä tavoin pysyvä.

Nyt käsiteltävänä olevan esityksen perusteluissa todetaan mm., että "Verovuodesta 2003 sovellettavia yhteisöveron jako-osuuksia ei vielä ehdoteta säädettäväksi tässä vaiheessa, vaan niistä säädettäisiin erikseen myöhemmin. Verovuodesta 2003 sovellettaviin jako-osuuksiin on kuitenkin tarkoitus sisällyttää kuntien arvonlisäveropalautusten takaisinperintäjärjestelmästä luopumisen vaikutus pysyvästi..." Valiokunta katsoo, ettei jako-osuuksista voida säätää tällä tavoin perusteluilla. Valiokunta tulkitseeikin hallituksen esityksen perusteluissa olevaa mainintaa sillä tavoin, ettei se sinällään oikeuta erilliseen 1,13 prosenttiyksikön lisäleikkaukseen verovuodelta 2003, vaan jako-osuudet on vahvistettava kaikilta osin erikseen. Valiokunta toteaa lisäksi, että tällainen kuntaveronsaajan kannalta oleellinen seikka tulisi perustella hallituksen esityksessä täysin yksiselitteisesti.

3. Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien vahvistaminen

Kuntataloutta on tarkoitus vakauttaa myös yksinkertaistamalla yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien vahvistamismenettelyä. Esityksen mukaan jako-osuudet vahvistettaisiin kerralla lopullisiksi. Tällöin välttyttäisiin jo tehtyjen tilitysten oikaisuilta.

Valiokunnan asiantuntijakuulemisessa ei ole noussut esiin erityisesti huomioon otettavaa. Valiokunta pitää esitystä perusteltuna, koska se parantaa verotulojen ennustettavuutta ja keventää

veronsaajatilityksiin liittyvää hallinnollista menettelyä.

4. Kunnille ja kuntayhtymille myönnettävä laskennallinen palautus

Arvonlisäverolakia esitetään muutettavaksi niin, että kunnille ja kuntayhtymille myönnettäisiin palautus verottomista terveydenhuoltoon sekä sosiaalihuoltoon liittyvistä hankinnoista. Palautuksen suuruus on esityksen mukaan 5 prosenttia hankintahinnasta. Sen arvioidaan vastaavan yksityiseltä sektorilta ostettujen palveluiden hintaan keskimäärin sisältyvää piilevää arvonlisäverokustannusta.

Valiokunnan kuulemat asiantuntijatahot ovat pitäneet esitystä oikeasuuntaisena, mutta riittämättömänä. Laskennallisen palautuksen pitäisi olla niiden mukaan 8 prosenttia, ja se pitäisi ulottaa koskemaan myös verotonta koulutustoimintaa. Lisäksi uuteen järjestelmään on arveltu liittyvän käytännön soveltamisongelmia mm. kuntien erilaisten palvelumuotojen ja -sopimusten vuoksi. Ratkaisuna näihin ongelmiin on esitetty mm. sitä, ettei palautusta myönnettäisi, jos kunnan toiminta täyttäisi liiketoiminnan kriteerit tai sitä, että kuntien tulisi yhtiöittää liiketoiminnan muodossa harjoittamansa toiminta.

Kuntien verottomiin hankintoihin liittyvä epäneutraalisuus on todettu avoimesti niin Kuntien hankintojen arvonlisävero -työryhmän mietinnössä kuin hallituksen esityksessäkin. Pitkällä tähtäimellä ainoa neutraaliin menettelyyn johtava keino on verottomien toimintojen säätäminen verollisiksi alhaisella verokannalla. Tämä vaatii kuitenkin muutoksia arvonlisäverodirektiiviin, eikä ole siis sovellettavissa lähitulevaisuudessa.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan merkittävää kilpailuvääristymää ei kuitenkaan muodostu käytännössä: Kuntien peruspalveluiden tarjonnassa ei vallitse aito kilpailutilanne, koska peruspalvelujen tarjonta kuluttajille ei rakennu vapaan kilpailun periaatteille. Arvonlisäverolla ei ole näissä olosuhteissa ratkaisevaa vaikutusta kuluttajan päätökseen. Kuntien muussa palvelutuotannossa asiakasmaksulain-

säädäntöön perustuva alikatteinen hinnoittelu on sinänsä suurempi kilpailua vääristävä tekijä kuin arvonlisävero, ja aitoon markkinahintaan tapahtuva myynti on vielä vähäistä.

Valtiovarainministeriö on todennut lausunnossaan, ettei ongelmaan ole olemassa helppoa ratkaisua. Käytännössä on toistaiseksi tyydyttävä merkittävimpien ongelmien lieventämiseen. Ministeriön käsityksen mukaan myöskään asiantuntijakuulemisessa esitetyt vaihtoehdot eivät ole liiketoiminnan yhtiöittämistä lukuun ottamatta helposti toteutettavissa mm. liiketoiminnan käsitteen laajuuden ja siihen liittyvien rajanveto-ongelmien vuoksi. Liiketoiminnan muodossa tapahtuvan toiminnan rajaaminen palautusjärjestelmän ulkopuolelle vaarantaisi ministeriön mukaan myös järjestelmän päätarkoituksen eli verollisten hankintojen verotusneutraalisuuden, kun osa kuntien harjoittamasta verottomasta toiminnasta jäisi palautusjärjestelmän ulkopuolelle.

Valtiovarainministeriö katsoo työryhmän selvitykseen perustuen lisäksi, että koulutustoimintaan samoin kuin urheilu- ja kulttuuritoimintaan liittyvät palvelut tulisi jättää ainakin tässä vaiheessa palautusmenettelyn ulkopuolelle, koska niihin ei liity merkittävässä määrin ongelmia. Ministeriön mukaan menettely on muutoinkin tarkoituksenmukaista pitää käynnistämisvaiheessaan mahdollisimman yksinkertaisena.

Valtiovarainvaliokunta pitää näitä perusteita sinänsä hyväksyttävänä ainakin uuden palautusjärjestelmän käyttöönottovaiheessa, mutta katsoo, että kilpailun puute esimerkiksi koulu-ruokailussa saattaa johtua osittain juuri piilevän arvonlisäveron aiheuttamasta kilpailuhaitasta yksityistaholle. Valiokunnan mielestä hallituksen tulisi seurata uuden palautusjärjestelmän käyttöönottoa ja ryhtyä tarvittaessa toimiin, joilla sen käyttöalaa voidaan laajentaa.

Valtiovarainministeriö on todennut lausunnossaan, että laskennallisen veron palautusta koskevien sääntöjen soveltaminen erilaisiin sopimustyyppisiin on varsin suoraviivaista, eikä siitä pitäisi aiheutua käytännön ongelmia. Palautus saadaan aina siitä määrästä, jonka kunta suorittaa palveluntuottajalle. Jos kunta suorittaa esi-

merkiksi bruttokorvauksen ostamistaan palveluista, palautus lasketaan bruttokorvauksesta. Jos kunta suorittaa vain osakorvauksen palvelun tuottajalle tämän saadessa asiakasmaksut asiakkaalta, kunta saa palautuksen vain osakorvauksen perusteella. Sama periaate koskee tilanteita, joissa kunta ostaa palveluita palveluseleitä tai maksusitoumuksia käyttäen. Valiokunta katsoo tämän selvityksen perusteella, ettei säännöstö kaipaa tarkennuksia tältä osin.

Palautusprosentin määrä 5 prosenttia perustuu valiokunnan saaman selvityksen mukaan valtiovarainministeriön vero-osastolla tehtyihin kansantalouden tilinpidon mukaisiin laskelmiin sekä kuntien ja kuntayhtymien hankintamenoista tehtyyn tutkimukseen. Laskelmat ilmaisevat koko kansantalouden tasolla yritysten ja kolmannen sektorin terveydenhuolto- ja sosiaalipalveluiden myynteihin sisältyvän keskimääräisen piilevän veron määrän. Valiokunta katsoo, että asian valiokuntakäsittelyssä ei ole esitetty perustellumpia selvityksiä mahdollisimman oikean palautuksen määrästä. Tällä perusteella valiokunta puoltaa esitettyä 5 prosenttia, vaikkakin tällaiseen yhteen, keskimääräiseen perustuvaan lukuun liittyy väistämättä yksittäistapauksissa yli- tai alikompensoitohaittoja.

5. Hallintovaliokunnan lausunto

Hallintovaliokunta pitää myönteisenä sitä, että valtion vuoden 2002 talousarvioesityksessä ja siihen liittyvissä kuntataloutta koskevissa lakiehdotuksissa on tiedostettu kuntien talousvaikeudet ja että hallituksen esityksiin sisältyy toimenpiteitä kuntatalouden vakauttamiseksi. Va-

liokunta toteaa, että esitysten kokonaisvaikutukset ovat positiiviset kaikissa kuntaryhmissä yli 100 000 asukkaan kuntia lukuunottamatta. Asukasta kohti laskettavat positiiviset vaikutukset kohdistuvat erityisesti alle 20 000 asukkaan kuntaryhmiin. Kuntien rahoitusta heikentävät vaikutukset kohdistuvat puolestaan pääasiassa kuntaryhmään, jossa verotulojen, erityisesti yhteisöveron, kasvu on ollut voimakkainta.

Hallintovaliokunta ilmaisee edelleen huolensa kuntien tulevasta talouskehityksestä. Se pitää hallituksen esitystä HE 130/2001 vp saamansa selvityksen perusteella ja osana kuntatalouden kokonaisuuteen liittyviä ratkaisuja vuonna 2002 tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Hallintovaliokunta puoltaa esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä muuttamattomina.

Lakialoitteet

Valiokunta toteaa, että sen käsittelemät lakialoitteet eivät anna aihetta toimenpiteisiin siltä osin kuin niissä on kysymys arvonlisäveron palautusten takaisinperinnästä kunnilta annetun lain kumoamisesta. Valiokunta on tullut muutoin edellä esitetyillä perusteilla kielteiselle kannalle käsittelemiensä aloitteiden suhteen.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina ja

että lakialoitteet LA 177/1999 vp sekä LA 191/1999 vp hylätään.

Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 2001

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Maria Kaisa Aula /kesk	Ola Rosendahl /r
vpj.	Kari Rajamäki /sd	Matti Saarinen /sd
jäs.	Olavi Ala-Nissilä /kesk	Anni Sinnemäki /vihr
	Pirjo-Riitta Antvuori /kok	Sakari Smeds /kd
	Timo Ihamäki /kok	Irja Tulonen /kok (osittain)
	Seppo Kääriäinen /kesk	Kari Uotila /vas
	Reijo Laitinen /sd	Jukka Vihriälä /kesk
	Markku Laukkanen /kesk (osittain)	vjäs. Liisa Hyssälä /kesk
	Hanna Markkula-Kivisilta /kok	Ulla Juurola /sd
	(osittain)	Kari Kantalainen /kok
	Tuija Nurmi /kok	Iivo Polvi /vas.
	Virpa Puisto /sd (osittain)	

Valiokunnan sihteerinä jaostokäsittelyssä on toiminut

valiokuntaneuvos Maarit Pekkanen.

VaVM 33/2001 vp — HE 130/2001 vp